

D E C I Z I E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii Iurie Bejenaru, Elena Covalenco, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Anmora-Lux”, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Floarea Soarelui” împotriva Societății cu răspundere limitată „Anmora-Lux” cu privire la constatarea faptului încălcării drepturilor în privința mărcilor comerciale, drepturilor de autor, constatarea utilizării mărcilor comerciale, anularea mărcii nr. 21246 „Florilux”, obligarea retragerii din cont propriu a produselor pe care este aplicat semnul „Florilux”, împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2013, prin care a fost admisă parțial acțiunea

c o n s t a t ă

La 16 iulie 2013 SA „Floarea Soarelui” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Anmora-Lux” cu privire la constatarea faptului încălcării drepturilor în privința mărcilor comerciale, drepturilor de autor, constatarea utilizării mărcilor comerciale, anularea mărcii nr. 21246 „Florilux”, obligarea retragerii din cont propriu a produselor pe care este aplicat semnul „Florilux”.

În motivarea acțiunii a invocat că, SA „Floarea Soarelui” este cel mai mare producător de uleiuri din Republica Moldova. Societatea activează din anul 1992 și deține o cotă parte de peste 80% din piața produselor de ulei din Republica Moldova.

Reclamanta este deținătorul a unui număr impunător de mărci comerciale înregistrate în Republica Moldova. Printre acestea, cele mai cunoscute sunt „Floarea Soarelui”, „Aroma Soarelui”, „Roua Soarelui”, „Floris” sau „AURUM 999,9” etc. Toate aceste mărci se bucură de protecție inclusiv în clasa CIPS 29 conform Clasificatorului Internațional a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, care cuprinde printre altele și uleiurile, inclusiv de floarea soarelui și grăsimile comestibile.

Societatea reclamantă este titularul de drepturi asupra mărcilor comerciale „Floris” (verb.) nr. R 8739 din 04.06.2002, înregistrată în clasa 29 CIPS, „Floris” (verb.) nr. R 9114 din 06.11.2002, înregistrată în clasa 30 CIPS și „Floris” (comb.) nr. 24100 din 21.03.2013 în clasa 30, care a fost recunoscută ca fiind notorie începînd cu 01.01.2009 în clasele 29 și 30 CIPS prin Decizie a Curții Supreme de Justiție.

A mai menționat că marca „Floris” este înregistrată ca și aspect grafic al bine cunoscutei etichete utilizate la marcarea uleiurilor. În acest mod societatea reclamantă deține drepturi exclusive asupra mărcilor respective și este unica în drept să utilizeze combinația grafică a etichetei „Floris”,

SRL „Anmora-Lux” utilizează o etichetă care cuprinde o soluție grafică identică etichetei „Floris” utilizând un cuvânt foarte similar - „Florilux”. Indicînd faptul că SRL „Anmora-Lux” nu doar că utilizează un semn identic la marcarea produsului propriu, dar și produce o imitație a soluției grafice de prezentare a produsului societății reclamante.

A mai invocat că este incontestabil faptul că produsele „Floris” sunt fabricate și promovate intens de către societatea reclamantă, consumatorii asociind produsele SRL „Anmora-Lux” cu numele societății reclamante. Mai mult, recenta decizie a Curții Supreme de Justiție a confirmat renumele etichetei „Floris”. Cunoașterea și aprecierea mărcii „Floris” a fost confirmată și prin diplomele obținute pe parcursul timpului cu ocazia diferitor evenimente (expoziții, concursuri etc.).

La 26 noiembrie 2009 SRL „Anmora-Lux” a cerut înregistrarea mărcii „Florilux” în clasa 29 CIPS, care constituie o imitare fidelă a etichetei societății reclamante. La 23 februarie 2011 a fost dispusă înregistrarea acestei mărci.

Consideră reclamantul că acțiunile SRL „Anmora-Lux” de înregistrare și utilizare a etichetei „Florilux” privind fabricarea uleiurilor, imitînd marca care aparține reclamantului, duc la încălcarea drepturilor exclusive a SA „Floarea Soarelui”.

Solicită reclamanta constatarea faptului că SRL „Anmora-lux” a încălcat drepturile SA „Floarea Soarelui” în privința mărcilor comerciale „Floris”, constatarea faptului că SRL „Anmora-lux” a încălcat drepturile de autor ale SA „Floarea Soarelui” în privința etichetei „Floris”, constatarea acțiunilor SRL „Anmora-lux” de utilizare a mărcii „Florilux” pînă la 14.09.2012 ca fiind acte de concurență neloială, constatarea faptului că SRL „Anmora-lux” a acționat cu rea-credință în momentul depunerii mărcii nr. 21246 „Florilux” (combinată), dispunerea anulării mărcii nr. 21246 „Florilux” (combinată), impunerea interdicției în sarcina SRL „Anmora-lux” să nu mai utilizeze, în nici o formă, mărcile comerciale „Floris”, obligarea SRL „Anmora-lux” să retragă din cont propriu toate produsele pe care este aplicat semnul „Florilux” (combinată) și toate produsele care imită forma grafică a etichetei „Floris”, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2013, ca instanță de drept comun, a fost admisă parțial acțiunea, s-a constatat faptul încălcării drepturilor SA „Floarea Soarelui” de către SRL „Anmora-lux” asupra mărcii comerciale și etichetei „Floris”, a fost anulată marca nr. 21246 „Florilux” (combinată), i-a fost interzis SRL „Anmora-lux” utilizarea mărcii comerciale nr. 21246 „Florilux” (combinată) în continuare, a fost obligată SRL „Anmora-lux” de a retrage din cont propriu toate produsele pe care este aplicat semnul „Florilux” (combinată).

La 13 ianuarie 2014 SRL „Anmora-Lux”, reprezentată de către avocatul Anatol Lupașcu a declarat recurs împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2013, ca instanță de drept comun, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii ca fiind neîntemeiată și ilegală, pe motivul încălcării competenței jurisdicționale, cu emiterea unei noi hotărîri de remitere spre rejudecare în instanța de judecată competentă.

În motivarea recursului a indicat că hotărîrea judecătorească este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea competenței jurisdicționale atribuite.

Menționează că instanța a ignorat în raport cu normele de drept aplicabile, toate circumstanțele de fapt existente, cu referire la speța examinată, documentate inclusiv cu acte corespunzătoare, care denotă categoric de clar dreptul juridic al recurentului

asupra mărcii comerciale „Florilux”, înregistrată, deținută și utilizată de proprietar, SRL „Anmora-lux” în strictă conformitate cu legislația.

Invocă recurentul, că prin acțiunile întreprinse intimatul pretinde în mod nejustificat și ilegal la excluderea de pe piață a oricărei concurențe loiale și respectiv la promovarea produselor sale în detrimentul intereselor consumatorului.

A mai menționat că cauza a fost examinată prin admiterea unor grave încălcări de procedură, care s-au manifestat prin încălcarea competenței dar și prin faptul neatragerii în proces a Agenția de stat pentru proprietatea intelectuală a RM (AGEPI), participarea care a fost necesară și obligatorie, ultima fiind în posesia întregii informații cu referire la subiect, a actelor juridice care au documentat înregistrarea dreptului asupra mărcii contestate, deținerii și folosirii de către recurent a mărcii comerciale. Indicând totodată și asupra faptului că instanța a fost obligată din oficiu să atragă în proces AGEPI.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 ianuarie 2014, în termen, în cazul în care decizia instanței de apel i-a fost comunicată la 23 decembrie 2013.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

S-a stabilit că, SA „Floarea Soarelui” este deținătorul a unui număr impunător de mărci comerciale înregistrate în Republica Moldova. Toate mărcile se bucură de protecție inclusiv în clasa CIPS 29 conform Clasificatorului Internațional a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, care cuprinde și uleiurile, inclusiv de floarea soarelui și grăsimile comestibile.

Societatea reclamantă este titularul de drepturi asupra mărcilor comerciale „Floris” (verb.) nr. R 8739 din 04.06.2002, înregistrată în clasa 29 CIPS, „Floris” (verb.) nr. R 9114 din 06.11.2002, înregistrată în clasa 30 CIPS și „Floris” (comb.) nr. 24100 din 21.03.2013 în clasa 30, care a fost recunoscută ca fiind notorie începând cu 01.01.2009 în clasele 29 și 30 CIPS prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013.

Or, prima instanță corect a indicat că SA „Floarea Soarelui” a obținut dreptul de a-i fi protejată marca prin înregistrarea ei la AGEPI și este unicul titular care se poate bucura de protecția acordată pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 9, alin. (1), lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 06 iunie 2008, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său un semn identic cu marca pentru produse și/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată.

Raportînd norma citată la actele cauzei, instanța de recurs reține că, SRL „Anmora-Lux” utilizează o etichetă care cuprinde o soluție grafică identică etichetei „Floris” utilizând un cuvânt foarte similar - „Florilux”, de asemenea produce și o imitație a soluției grafice de prezentare similară.

La 26 noiembrie 2009 SRL „Anmora-Lux” a cerut înregistrarea mărcii „Florilux” în clasa 29 CIPS, care constituie o imitare fidelă a etichetei societății reclamante, iar la 23 februarie 2011 a fost dispusă înregistrarea acestei mărci.

Conform art. 69, alin. (1), lit. b) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 06 iunie 2008, în cazul cînd s-a constatat încălcarea drepturilor, instanța de judecată poate ordona, la cererea reclamantului, luarea de măsuri cu privire la produsele cu care s-a încălcat dreptul asupra unei mărci și, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele și instrumentele care au servit la crearea și fabricarea acestor produse. Printre măsuri vor figura în special retragerea definitivă a produselor din circuitul comercial.

Astfel, prima instanță corect a concluzionat că utilizarea de către SRL „Anmora-Lux” a produselor marcate cu semnul „Florilux” produce a imitație a soluției grafice identică etichetei „Floris” titularul mărcii respective pe teritoriul Republicii Moldova. Acest fapt constituie o utilizare neautorizată în sensul art. 9, alin. (1) și art. 69, alin. (1) al Legii privind protecția mărcilor, prin acțiunile SRL „Anmora-Lux” se atestă o încălcare a drepturilor exclusive a SA „Floarea Soarelui” asupra mărcii comerciale „Floris”, înregistrată în modul cuvenit. SRL „Anmora-Lux” utilizează în activitatea sa semnul „Florilux” prin acțiuni de comercializare pe teritoriul Republicii Moldova și prin distribuirea produselor sub acest semn. SRL „Anmora-Lux” distribuie sub semnul „Florilux” ulei de floarea soarelui, deci folosește semnul „Florilux” pentru același produse pentru care marca „Floris” a fost înregistrată de către SA „Floarea Soarelui”.

Cu referire la prevederile art. 69 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 06 iunie 2008, instanța corect a constatat faptul încălcării dreptului SA „Floarea Soarelui” de către SRL „Anmora-Lux” asupra mărcii comerciale și etichetei „Floris”, iar în consecință a admis parțial acțiunea SA „Floarea Soarelui”, anulînd marca comercială 21246 „Florilux” (combinată), fiind interzisă SRL „Anmora-Lux” utilizarea mărcii comerciale 21246 „Florilux” (combinată) și obligat SRL „Anmora-Lux” de a retrage din cont propriu toate produsele pe care este aplicat semnul „Florilux” (combinată).

Nu pot fi reținute argumentele recurentului, precum că instanța la soluționarea litigiului a încălcat competența jurisdicțională. Or, acțiunea intentată în temeiul Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 06 iunie 2008, ține competența curților de apel ca instanță de fond, în cazul dat a Curții de Apel Chișinău.

Nu sunt întemeiate nici argumentele recurentului vis-a-vis de neatragerea în proces a AGEPI participarea căruia este obligatorie. Or, prin cererea de chemare în judecată SA „Floarea Soarelui” se contestă acțiunile SRL „Anmora-Lux” privind încălcarea dreptului reclamantului – intimat în privința mărcii comerciale „Floris”.

Totodată, reprezentantul recurentului nu a fost lipsit de dreptul de a înainta un demers privind introducerea AGEPI în proces, în calitate de intervenient accesoriu, și nici nu a informat AGEPI despre dreptul de a interveni în proces.

Analizînd actele cauzei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai constată că, conform art. 432, alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul

în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel ca instanță de drept comun a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SRL „Anmora-Lux”, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu în esența lor sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei și urmează a fi respins, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărîrea instanței de apel este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul cu menținerea hotărîrii judecătorești.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Anmora-Lux”, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Floarea Soarelui” împotriva Societății cu răspundere limitată „Anmora-Lux” cu privire la constatarea faptului încălcării drepturilor în privința mărcilor comerciale, drepturilor de autor, constatarea utilizării mărcilor comerciale, anularea mărcii nr. 21246 „Florilux”, obligarea retragerii din cont propriu a produselor pe care este aplicat semnul „Florilux”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Elena Covalenco

Dumitru Mardari

Galina Stratulat